

3^e Zitting van 29 Mei, 1903.

De aanwezenden zijn deszelfden als op de vorige bijeenkomst; zij plaatsen ons in deselfde volgorde om de tafel, na vooraf een blik geslagen te hebben in het kabinet, dat op gelijke wijze als op de 1^e zitting is ingericht. Een toiletspiegel, staande in een hoek van de kamer, is met een dunne laag pijsaarde bedekt. De tafel rust op een vierpoot. Zoodra wij de handen er op leggen, hebben bewegingen plaats, in antwoord op eenige verwarde vragen, voornamelijk van 3. Het gas is laag gedraaid. Plotseling staat 2 op en draait het uit, zeggende daartoe aangedreven te worden. 3 vraagt of dese tafel goed is. Met een bew. wordt ontkennend geantwoord. 3 zegt, dat de gewone ^{zonde} tafel op drievoud kapot is en ~~vraagt of het niet met de merkt op~~ dat men dit aan gene zijde wel weten zal. Er wordt minzaam door drie bew. bevestigend op geantwoord. „Kan het niet met dese tafel?” vraagt 3. E's krachtige bew. zegt: „neen!” Er volgt een dof gekraak en de tafel helt naar é's kant over. Trij vermoeden wat er gebeurd is en vragen of er licht mag worden aangestoken. Er worden drie tikjes op het tafelblad gegeven.

Het gas wordt aangestoken, en er blijkt een van
 de pooten van den vierpoot afgebroken te zijn.
 „Lieve hemel!“ roept 3 uit „ik weet waarlijk
 niet, wat ik zeggen moet van al die gebroken
 pooten aan den meubelmaker. Er zal zoo over
 gesproken worden! Maar ik vind het toch heer-
 lijk, hoor, lieve onzichtbaren, jilui mogen al
 mijn tafels breken!“ — Na dit genereus aanbod,
 wordt het kreupele meubel verwijderd, en een
 vierkante tafel naar binnen gedragen, overbrok-
 ken met zeildoek en rustende op vier pooten. Zij
 wordt, met een der korte zijden naar het kabinet
 gericht, midden in de kamer onder de gaskroon
 geplaatst. Grij zetten er ons omheen in de gewone
 volgorde, en het licht wordt weer uitgedraaid,
 zoodat er weer een tastbare duisternis heerscht.
 Ik vraag eenige nadere inlichtingen voor de te
 maken fotografie, en het blijkt, dat de heer Stark
 (4) en ik den kring zullen moeten verlaten, terwijl
 de overigen in de gewone volgorde blijven zitten.
 De zijde van de tafel, die naar het toestel gekeerd
 is, zal onbeset moeten blijven. — Zal een stoot in
 de zijde ontvangen als beken dat het licht ontsto-
 ken mag worden. De aansittenden mogen de handen
 omhoog lichten, terwijl het licht schijnt, zoodat
 de tafel geheel vrij zwevende genomen wordt, juist
 als door prof. Péro.

De tafel komt weer in eigenaardige zondgaande beweging, alsof er zwinbaan gemaakt wordt, en zukt meer en meer op 1 aan, die nog steeds mede aansit. De tafel nadert meer en meer tot den voorhang van het kabinet. Onverwacht komt de speeldoos in beweging. 5, 7 en 8 worden aangeraakt. 2 meent lichtverschijnselen te zien. 1 vraagt of hij ook eens aangeraakt kan worden, en krijgt een klap op zijn gezicht. Er wordt door sommigen een koude wind gevoeld. 1 zegt, dat hij zijn handen heen en weer gewaaid heeft, om ze wat te verkoelen, zoodat die wind wel daardoor veroorzaakt kan zijn. Maar ook als 1 volgens eigen zeggen de handen stil houdt (Zij kunnen wij het niet, en ik weet niet of zijn handen vastgehouden werden) voelen wij allen een koelen luchtstroom over de handen waaien. Ik meen te hooren loopen; 7 ook. 2 voelt een paar kleine handen, die zich op haar hoofd leggen.

Plotseling komt de Tafel in hevige beweging in keert zich onderste boven. 7 voelt het blad op haar knieën liggen, maar weldra glijdt het er af en nu schijnt de Tafel met de pooten omhoog te zweven in ons midden. Zij heft zich op, tot het blad ongeveer ten hoogte van het gelaat komt, zachtkeus deinende op de maat

van de muziek. Dan komt zij een weinig ²lag
om zich vervolgens weer tot die hoogte op te
heffen, doch nu raakt een der opwaarts staan-
doende de lamp aan, waarop de tafel behoe-
zaam daalt, omgekeerd en zachtkeus doch
hooftbaar op de poeten neergeset wordt.

Zij zijn zeer bevreden met deze gebeurtenis,
en ik veroorloof mij op te merken, dat zulke
resultaten alleen te wachten zijn, als het gesel-
schap geen verandering ondergaat, daar elk nieuw
element, in den kring opgenomen, onwillekewig
toereid werken moet. Deze opmerking maakte
ik oprettelijk, omdat onze gastvrouw het verlan-
gen gegeven had om de door het uitbreiden
an men. Groot en den heer Catenius vrijgekomen,
laatsen door andere personen te doen innemen.
antwoordde dan ook, dat zij toch vragen zou
de heer Rotkevel voortaan de zittingen mocht
ijwonen. Door een zeer krachtige tafelbew. werd
ese candidaat afgewesen.

Mag dan men. Blout komen? "vroeg 3 vliend.
en nog krachtiger bew. wees ook dit nieuwe element
et besliskheid af.

Mag ik dan een andere heer en dame toelaten?"
agde 3 ten slotte te vragen.

Ein nijdtige zeer harde tafelluw. snijdt alle
verdere versoecken van desen aard voorgoed af.

2 volgt tafelfgeschuif en daarop verwijzen
vijf kort op elkander volgende tafelopheffingen
ons medium (1) naar het kabinet. 2 merkt
een licht te zien. De Speldoor, die kort na de
opheffing van de omgekeerde tafel afgelopen was,
wordt weer opgedraaid en begint zijn deuntjes.
De Sprechbuis tikt 3 gevoelig op het hoofd; en
wordt hard geslagen op de tafel met dit voorwerp,
dat ten slotte tusschen 4 - 5 terecht komt. 2
voelt zich aanraken en vraagt: „Is het John?“
Zij hoort fluisteren: „Katie.“ 3 hoort het ook.

5 ziet een zwak licht schijnen ter hoogte
van de roe van het gordijn th kabinet. Hij
ziet het ook. Het verlicht de omgeving niet,
en flikkert op en neer op de maat van de muziek.
Ik vraag of men het licht driemaal wil doen
dooven. Het vermindert wel eenige malen
in kracht, maar niet overtuigend. Het blijft
over onveranderd op dezelfde plaats en afen-
tre is het alsof er een voorwerp tusschen het licht
en ons bewogen wordt, waardoor het op onregel-
matige ogenblikken verdwijnt. Soms is het met
het rechteroog wel, doch met het linker niet te zien.

lindelyk verdwijnt het. Inmiddels heeft 2 zich de paanfluit tegen de lippen voelend drukken, eerst den achterkant, later goed. Zij blaast er op. Nu en dan beweegt de tafel, als 2 vraagt: "Is Erits hier", of 3 "Barthold, ben jij hier?"

Ofschoon 2 er de handen niet op heeft. 1 raapt het kabinet, dat het is alsof er kinderen bij zijn knie staan. 3 vraagt of het haar kinderen zijn; de tafel antwoordt met ien bew: "neen."

2 doet dezelfde vraag, waarop hetzelfde antwoord volgt. Dan komen er vijf kloppingen in het kabinet. 1 zet zich weer aan tafel. Deze beweegt zich naar 1 en 2 toe en buigt zich tot hen over. 2 komt in trance en zegt: "O,

"wat wordt het licht. Daar zie ik John King. Maar ik zie ook een vrouw. 't Is Katie! Ze is zoo groot, zoo lang als John, met blonde, lang hangende loehangende over de schouders. Ze draagt een wit kleed. Ze heeft blauwe oogen en een melancholiek mond. Wat een mooie, kleine handen! Kijk, ze heeft een kruis in de hand..... John heeft de lamp! Vraag maar of 't zoo is!"

3 vraagt het, en drie tafelbew. antwoorden ja. Hij heeft de lamp in de rechterhand. Nu steekt hij ze uit: het is een lichtend voorwerp in den

„vorm van een ei. Hij kan het licht versterken
als hij wil. Komt wordt hij er geheel door be-
schreven..... Daar is die priester weer. Zal ik
„bij je komen? Neen? Het is of ik buiten mijns
„lichaam getrokken word..... ' Lo weg! Ik zie
„ze niet meer.“

Wij vragen of John er nog is: een bew. zegt
ons, dat hij is heengegaan. Na bekomen verlof
wordt het gas opgestoken. Wij zien een drietal
dichtgebonden leien op tafel liggen. Ik had
ze voor de zitting met een kruisbindsel vast-
gemaakt: een dubbele klaplei, waarvan
een blad gebroken was, en dat derhalve met
een enkele lei was afgedekt. In de klaplei
had ik een stukje lijf gelegd. Ik kan niet
met zekerheid zeggen, of de knoop, waarmee
het bindsel vastsat, dezelfde was, die ik
er in had gelegd. Ik maakte het touw los.
Er stond:

geduld

Piet van Oostersee
zal zich het eerste...
materialiseeren.....

dertig dagen

Op het gebroken deel van de klaplei stond:

pepita
.... op
van
oostersee
J. King

Daar het aantal dagen onduidelijk was, werd
gevraagd over hoeveel weken die materialisatie
verwacht zou kunnen worden.

De tafel bewoog vijfmaal.

"Tijf weken. Is dat goed?" vroeg 3.

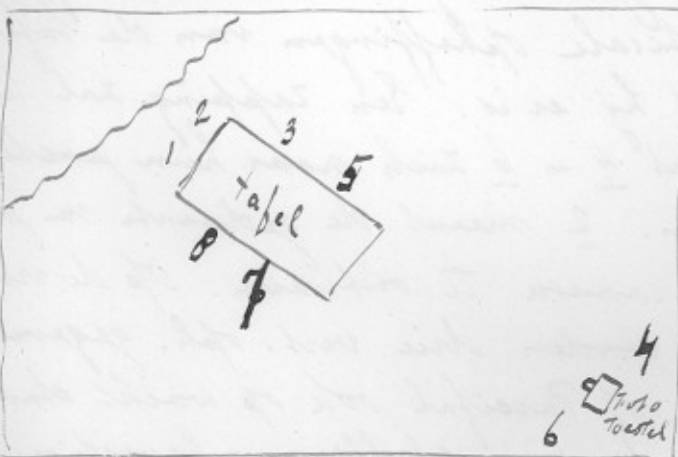
Er werd met een tafelluw. ontkend.

"Wilt u dan aangeven hoeveel dagen?"

Er volgden vlieg op elkaar vijfen dertig tafelluw.

Na een groot van Parcival werd de zitting om
twee uur gesloten.

4: Zitting op 5 Juni, 1953.

- 1 - medim. Mundeman
- 2 - " v. Coopel
- 3 - men. v. Hoopfeld
- 4 - Stark Gilpin
- 5 - Takens
- 6 - de Fremery
- 7 - Mrs. Norden
- 8 - men. Sollemaer Gilpin

5 Middags was alles voor de fotografische opname

in gereedheid gebracht. 's Avonds was de op-
 stelling ^{als gewoonlyk (in volgorde der nummers)} ~~zoodra het de figuren is aangegeven.~~

Explei, waarin een griffelstift en een stukje
 zood kijft, was dichtgebonden op de zijtafel
 gelegd. Achter de camera brandde een klein
 spirituslichtje, dat een nauw zichtbaar geel
 schijnsel in den hoek wierp. Zoodra het gas-
 licht was uitgedraaid, kondigde zich door ta-
 felbeweging de grootmoeder van het medium
 aan. Zij gaf te kennen, dat het spirituslichtje
 gedooft moest worden. 4 gaf hieraan gevolg,
 en stelde ~~zich met~~ de magnesiumlamp en
 een doosje lucifers in 't duister zoodanig op,
 dat in den kortst mogelijken tijd licht gemaakt
 kon worden. De tafel schuift heen en weer.
 4 schijnt Parcifal te zijn. Erits is er ook.
 Veldra maakt John King ruim baan, en geeft
 door drie verticale opheffingen van de tafel
 te kennen, dat hij er is. Een rapping zal het
 sein wesen, dat 4 en 6 zich naar hun posten
 moeten begeven. 2 meent de gedaante van John
 King nabij de camera te ontwaren. Op de vraag
 of dit zoo is, worden drie vert. oph. gegeven.
 Dan vraagt 2 of Parcifal ook op wacht staat,
 waarop wederom drie opheffingen bevestigend
 antwoorden. De Speldoor komt in werking. Daar

29

klopt de zapping. 4 en 6 begeven zich behoedzaam naar hunne posten (zie figuur) Uit de uitroepen der aansittenden moet nu door mij worden afgeleid, wat er verder geschiedt. Ieldra schijnt de tafel omhoog gegaan te zijn, hooger en hooger, totdat het tafelblad niet meer binnen het bereik der handen dreigde te blijven, en de aansittenden opstonden. Nog hooger zweefde de tafel, zoodat het blad met omhooggestrekte armen nog juist met de handen bereikt kon worden. Elkens wordt geroepen: "Give the signal, John, please give the signal," maar 1. werd niet aangerakt. Naar schatting is de tafel wel een halve minuut lang zwevende geweest, vóór ze met een smak op den grond terecht kwam. Een tijdlang is het rustig; alleen de speldoos tingelt onverdroten haar liedjes af. Dan klinken weer uitroepen van de aansittenden; de tafel gaat weer omhoog, en wederom moeten zij ~~zich~~ opstaan om het blad te blijven aanraken. Daar keert de tafel zich ondersteboven, blijft eenigen tijd zweven, richt zich weer op en komt op ~~de~~ ^{de} posten terecht. 8 valt zich aangerakt. De speldoos is afgelopen. 3 zet eenige gezangen in. Ieldra komt de tafel weer in beweging, richt zich op één voet op, draakt

zond, heft zich op, zweeft zoo hoog, dat de
 aansitters weer moeten opstaan. Ik tel 32
 seconden, vóór de tafel weer op den grond terecht
 komt. Nog is het overeengekomen teken niet ge-
 geven. Gevraagd wordt, of John King liever
 2 wil aanraken, waarop drie oph. bevestigend
 antwoorden. Een ledige stoel wordt op de tafel
 gezet, en daarna aan de van 1 afgekeerde
 zijde weer op den grond geplaatst. Het gesang
 wordt weer aangeheven. Opnieuw richt de tafel
 zich op één poot op, zweeft dan omhoog, zoodat
 het blad ~~ste~~ door de om de tafel staanden
 linist kan worden aangeraakt. Reeds heb ik
 20 seconden geteld. Daar roept 2: „hiel!“
 Tegelijkertijd bonst de tafel op den grond en
~~na~~ vier seconden later ontbrandt de mag-
 nesium. De opname is dus mislukt. Er wordt
 aspit aangestoken; de magn. lamp opnieuw
 vuld, platen verwisseld, gas uitgedraaid en
 allen houden zich gereed voor een tweede opname.
 Veldra wordt de speeldoos in gang gezet, de
 tafel rondgeschoven, 2 aan de rokken getrokken,
 een ledige stoel, die naast 1 stond, over
 de tafel heen tusschen 5 en 7 neergeset. De tafel
 komt in geweldige beweging. De speeldoos wordt
 toegewonden, terwijl 1 aan tafel zit. De tafel

Zicht zich afwisselend op twee poorten en op een poort
 op, en draait zond, de zitters noodzakend om
 op te staan. Dan legt de tafel zich om, zoodat
 het blad verticaal komt te staan. Men over-
 tuigt zich, dat de tafel niet op den grond rust.
 er kan een voet geschoven worden onder den tafel-
 rand. 2 stelt voor, de tafel op den grond te
 drukken. Dit wordt gedaan. Daarna richt de
 tafel zich weer overeind en komt op zijn poorten
 terecht. Inmiddels dreigt de Speeldoos af te
 loopen. 3 roept uit: "Helpers of John King, wind
 up the box!" waarop de Speeldoos terstond op-
 gewonden wordt en met frischen moed voortgingt.
 Elkens stelt de tafel zich op een poort, draait
 een weinig heen en weer, richt zich gedurende
 eenige seconden geheel op, zwevende in de lucht,
 en komt weer neer. Dit herhaalt zich drie malen.
 Het vurig verlangde sein wordt niet gegeven. Bes-
 deling hebben bij opheffingen van de tafel plaats.
 John King heeft afscheid genomen. Er wordt licht
 opgestoken. Maatregelen worden genomen om de
 plaat te ontwikkelen. Dit geschiedt. De figuren
 zijn nauwelijks te onderscheiden: het mag. ~~licht~~^{licht}
 is te zwak geweest, omdat de lading grotendeels
 was gestorven. Om elf uur gingen wij huiswaarts.

Opgemerkt moet worden, dat bij het ont-
 wikkelen van de fotografische plaat een
 zood kaarslantaantje gebruikt werd, dat bij
 een vroegere gelegenheid op de kast had stra-
 branden, en tijdens de zittingen onverwacht
 uitgegaan was. Zoo 't heette hadden de on-
 zichtbaren dat gedaan. Datselfde lantaantje
 werd nu wederom aangestoken. Kort na
 dat het deuntje gestoken was, doofde het licht.
 Bij onderzoek bleek, dat afdruipende skarime
 de luchtgaatjes verstopt had. Ongetwijfeld
 is dit op die vroegere seance de reden geweest
 waarom het kaarsje uitging, want de skarime
 die de luchtgaatjes verstopt had, was oud,
 niet versch afgedropen. De skarime werd
 verwijderd en thans bleef het lampje branden
 zoolang als voor het ontwikkelen noodig was.

